

Gunstige voorwaarden

(Easy Terms)

Komedie in twee bedrijven

door

FRANK VICKERY

vertaling

Han Steemers

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GUNSTIGE VOORWAARDEN - EASY TERMS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **FRANK VICKERY** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Vi - een vrouw van middelbare leeftijd.

Howard - haar zoon.

Dhr. Fowler (Bernard) - een man van ongeveer dertig. Vi's verzekerings agent en vriend van Howard.

Adele - een opgewekte jonge vrouw op de camping.

Meisje - zeer jonge figurante. (Geen tekst)

DECOR:

Bij Vi en Howard thuis. En op een camping in Tenby.

EERSTE BEDRIJF

Eerste tafereel

De achtergrond wordt gevormd door twee zeer hoge en brede zetstukken die een lichte hoek vormen ten opzichte van elkaar: de een stelt een vallei landschap voor van het soort waar Vi in leeft, de ander is een camping in Tenby. Deze decorstukken blijven gedurende het hele stuk. Op de vloer ligt een groot langwerpig tapijt. Op de vloer hieronder (Dus voorlopig onzichtbaar) is een enorme briefkaart geschilderd. Hij is geadresseerd aan Bernard en ondertekend door Howard. De tekst luidt: "Beste Bernard, heel plezierig hier, weer gaat wel, verlang naar Donderdag, Howard." Het stuk begint in de woonkamer van Vi en Howard. Op het tapijt staan twee stoelen opgesteld als voor een open haard. Bij iedere stoel staat een bijzettafeltje. Op het tafeltje links (Van Howard) ligt een open pakje snoep en een telefoon, rechts (Van Vi) een schotel en kop met een beetje thee erin. Er hangt een wandelstok aan de armleuning van Vi's stoel. De open haard kan gesuggereerd worden door een pook-en-tangen rekje en een mand houtblokken. Als de zaallichten uit gaan speelt er viool- en cello-muziek. Het is een avond vroeg in Juli. Howard en Vi zitten in hun stoelen. Vi is midden vijftig maar mag er wat jonger of wat ouder uitzien. Zij heeft een jaar geleden een beroerte gehad en heeft het gebruik van haar linker arm en been niet helemaal terug. Howard is begin twintig. Howard leest een boek en eet een appel. Zijn aandacht is bij het boek hoewel hij en zijn moeder "Ik zie ik zie wat jij niet ziet" spelen. Vi kijkt zeer geconcentreerd de kamer rond.

Vi: Plafond!

Howard (zonder op te kijken): Nee. (hapt van zijn appel. Stilte)

Vi (probeert erachter te komen): De plavuizen ook niet, zei je.

Howard (mondvol appel): Nee, de plavuizen ook niet.

Vi: Plinten?

Howard: Nee.

Vi (na korte stilte): Ik weet het... keuken.

Howard (kijkt langzaam op van zijn boek): Sinds wanneer begint keuken met een P? Bovendien hebben we afgesproken: tastbare dingen.

Vi: De keuken is tastbaar.

Howard: Niet waar.

Vi: Tastbaar betekent dat je het aan kunt raken, niet?

Howard: Ja.

Vi: Nou, je kunt de keuken toch aanraken?

Howard (lacht): Nee hoor.

Vi: Vertel me nou niet....

Howard: Goed. Wat kun je daarbinnen nou aanraken dat speciaal "keuken" is? Nou, geef daar eens antwoord op!

Vi (*na korte stilte*): De tafel.

Howard: De tafel is geen keuken. De tafel is de tafel.

Vi: Het fornuis.

Howard: Daar geldt hetzelfde voor.

Vi: De muren dan. Ik kan verdomme de muren toch aanraken?

Howard: Muren zijn nog geen keuken.

Vi: Een keuken zou er verrekste stom uitzien zonder muren.

Howard: Muren vormen een vertrek.

Vi: En een vertrek vormt een keuken.

Howard: Ze vormen ook een badkamer, een slaapkamer..

Vi: Maar ze beginnnen niet met P.

Howard: Keuken ook niet.

Vi: Oh, ik geef het op. Het is toch maar een stom rotspelletje.

Howard (*terug naar zijn boek*): Jij wou spelen.

Vi (*na korte stilte*): Je had niet ja hoeven zeggen.

Howard (*zonder op te kijken*): Ik zei ja omdat dat gemakkelijker is dan nee zeggen.

Vi (*kijkt hem aan. Plagerig*): Hoe kan het nou gemakkelijker zijn ja te zeggen dan nee? Ik kan ze allebei even gemakkelijk zeggen. Ja, nee, ja, nee, ja, nee...

Howard: Hou je me voor de gek?

Vi: Nee. (*lacht*)

Howard (*lacht mee*): Zal ik de tv weer aanzetten?

Vi: Daar vind ik niets meer aan. 's Winters is het al erg genoeg. Maar 's zomers is het een en al troep.

Howard: Waarom ga je niet eens vroeg naar bed?

Vi: Waarom ga jij niet vroeg naar bed?

Howard: Ik ben helemaal niet moe.

Vi: Ik ook niet. (*ze kijken elkaar even aan. Na een ogenblik gaat Howard terug naar zijn boek. Vi blijft kijken*) Van jou snap ik niks. (*Howard kijkt langzaam op*) Zo maar een caravan te huren zonder mij iets te vragen.

Howard: Ik betaal ervoor.

Vi: Daar gaat het niet om. Hoe weet je nou of ik mee wil?

Howard (*weer terug naar zijn boek, hij weet wat ze probeert te doen*): Geeft niks als je niet meegaat, dan ga ik alleen.

Vi: Je zei dat je hem voor mij gehuurd had.

Howard: Klopt. Maar ik heb er voor betaald en dat laat ik niet verloren gaan.

Vi: Maar je kunt me toch niet in de steek laten om mezelf maar in mijn

eentje te redden?

Howard: Waarom niet?

Vi: Dat red ik nooit.

Howard: In dit huis misschien niet. Met die trappen. *(stilte. Dan verslaat hij haar met haar eigen spelletje)* De Sociale Dienst heeft huizen om mensen zoals jij onder te brengen, weet je wel, om de rest van de familie wat rust te gunnen, een weekje of zo ertussen uit.

Vi *(diep verontwaardigd)*: Zou je me laten opbergen om een week in je eentje in een caravan te gaan zitten?

Howard: Ja, als je niet mee wilt.

Vi: Ik sta telkens weer van jou te kijken. Ik wist het wel. Je vader zei altijd al dat jij nog eens een keiharde zou worden. Jij hebt geen hart. Daar heb jij een baksteen zitten die op en neer beweegt.

Howard: Oh kom nou. Laten we mekaar niet voor de gek houden. Jij weet dat ik niet van plan ben in mijn eentje naar de caravan te gaan, en ik weet dat jij niet van plan bent me in mijn eentje te laten gaan. *(ze staren elkaar aan. Tenslotte wijkt Vi. Zij glimlacht maar verbergt dat en kijkt de andere kant op. Howard keert terug naar zijn boek. Zonder op te kijken neemt hij een snoepje uit het pakje. Vi hoort dit en kijkt naar hem. Howard voelt dit en kijkt op. Zij staren elkaar aan. Vi's blik beweegt snel van Howards gezicht naar de snoepjes. Howard weet wel dat zij er graag een wil. Hij zucht en gooit er een op haar schoot. Met haar gehandicapte hand pakt ze het uit en steekt het in haar mond)*

Vi: Denk je dat een week lang genoeg is?

Howard: Zou jij langer willen blijven?

Vi: Ik vind twee weken altijd te lang.

Howard: Laten we het dan maar op een week houden.

Vi: Zou jij liever twee weken blijven?

Howard: Niet echt.

Vi: Ze zeggen dat twee weken altijd beter is.

Howard: Wie zegt dat?

Vi: Je hebt een week nodig om je te installeren en de weg een beetje te leren kennen.

Howard: Nou, dan nemen we toch twee weken.

Vi: Is die caravan dan niet verhuurd?

Howard: Dat kan. Maar dan gaan we een week in een andere.

Vi: Oh nee, ik ga niet halverwege overstappen. Hou het maar op een week en dan blijven we waar we zijn. *(opeens roept ze)* Pannen en potten!!

Howard: Wat?

Vi: Pannen. Begint met een P.

Howard (*glimlacht*): Ik dacht dat je het opgegeven had.
Vi: Maar dat is het, hè?
Howard (*kijkt vlug rond*): Maar ik zie geen pannen.
Vi: Ze staan in de keukenkast.
Howard: Maar het moet te zien zijn. Dat is de regel.
Vi: Regel. Jij moet ook altijd alles volgens de regels doen.
Howard: Dat is de enige manier om het eerlijk te spelen.
Vi: Zo ben je nou altijd geweest: veel te eerlijk. Het leven is niks aan als je niet een beetje kunt sjoemelen.
Howard (*daagt haar uit*): Hoe weet je dat ik niet sjoemel?
Vi: Ik heb het niet over "Ik zie, ik zie"
Howard: Ik ook niet.
Vi (*na korte stilte*): Nou, heb je dat wel eens? Gesjoemeld?
Howard (*dit is zijn kans om iets te vertellen. Hij aarzelt*): Nee.. tot nu toe niet. (*trekt zich terug*) Maar je hebt gelijk. Ik leef volgens de regels.. maar dat zal ik misschien niet altijd doen. Ik ben net zo goed als jij in staat de zaak te beduvelen, als ik daar zin in heb. (*legt zijn boek weg. Loopt af rechts de keuken in*)
Vi: Denk je dat ik jou beduvel?
Howard (*achter*): Ja.
Vi: Wanneer?
Howard: Voortdurend.
Vi: Wanneer?
Howard (*achter*): Iedere dag. Goed. Cacao of thee? (*korte stilte*)
Vi: Ik zie, ik zie, wat jij niet ziet en het begint met Howard.
(*lichten uit. Vioolmuziek, later overstemd door radio*)

Einde eerste Tafereel

Tweede Tafereel

Zelfde huiskamer. Lichten gaan aan. Radio fades tot achtergrond geluid uit een toestel op het toneel. Op het tafeltje voor rechts ligt een verzekeringsregister. Vi duwt een rolveger rond op het tapijt. Er wordt geklopt.

Vi: Kom maar binnen. De deur is open. *(Bernard Fowler, de verzekeringsagent komt binnen. Ziet er goed uit. Een man van voor in de dertig, gekleed in kostuum, overhemd en stropdas. Draagt een aktentas)*

Bernard: Hallo. Hoe gaat het Mevrouw Davies?

Vi: Goed. Je bent vroeg vanmorgen. Je bent niet lang hiernaast gebleven, wel?

Bernard: Ze deden niet open.

Vi: Raar. Want ze zijn wel thuis. Ik heb ze tien minuten geleden nog gehoord. Het boekje ligt daar. *(wijst register aan)* Het geld ligt ernaast.

Bernard: Waar is Howard?

Vi: Ik heb hem naar de Edah gestuurd. Hij heeft vanmorgen Corn Flakes gegeten en alle melk opgemaakt.

Bernard *(gaat zitten)*: Dus geen kupke thee voor mij vandaag?

Vi: Tenzij je het drinkt zonder.

Bernard: Blijft hij lang weg?

Vi: Hangt er van af. Hij loopt al twee weken te dagdromen.

Bernard: Ik wacht wel. Ik verga van de dorst.

Vi: Werk de rest van de straat eerst maar af als je wilt. Als je terugkomt staat de thee op tafel. *(wijst naar zijn voeten)* Omhoog. *(Bernard tilt zijn voeten op zodat Vi eronder kan rolvegen. Dan werkt hij aan de administratie van Vi's verzekering)*

Bernard: Ik heb ze allemaal gehad. Volgende is Maundy Grove. Daar heb ik nergens kans op een kop thee.

Vi: Blijf dan maar even wachten. Hij is zo terug. Ik heb hem een minuut of tien geleden op pad gestuurd.

Bernard: Ja. Ik meende hem de straat te zien uitlopen toen ik op nummer vier en dertig binnenging.

Vi *(zet de rolveger achter rechts)*: Hé, die heeft nieuwe meubels, niet? Nummer vier en dertig?

Bernard *(verbergt een glimlach)*: Ik geloof het wel.

Vi: Moet een mazzeltje hebben gehad.

Bernard: Een polis vervallen.

Vi: Voor mij is er ook een op komst, niet?

Bernard *(vult kaart in)*: Zal ik je direct vertellen.

Vi (*gaat naar hem toe*): Oh, voordat ik het vergeet. Volgende week zijn we er niet.

Bernard: Ja, weet ik.

Vi: Hoe weet je dat?

Bernard: Wat?

Vi: Dat wij er volgende week niet zijn.

Bernard (*na korte stilte*): Nou, jullie gaan naar Tenby. Naar de caravan.

Vi: Wie heeft je dat verteld?

Bernard: Eh.... Howard. Howard zei dat.

Vi: Ik dacht dat je hem alleen maar gezien had toen je nummer vier en dertig binnenging.

Bernard: Vorige week. Vorige week had hij het erover.

Vi: Echt? Hij heeft het mij pas drie dagen geleden verteld.

Bernard: Ik denk dat hij je wou verrassen. (*stilte. Hij moet slikken*) Volgend jaar April.

Vi: Wat dan?

Bernard: Volgend jaar April. Vervalt er een polis op Howard. Hoor eens. Achteraf bekeken wacht ik toch maar niet op die thee. Ik kan beter verder gaan. (*staat op*) Fijne vakantie.. en.. eh... ik zie je wel als je terugkomt.

Vi: Howard kan ieder ogenblik hier zijn.

Bernard: Nee, het geeft niet, echt.

Howard (*achter. Roept*): Mam?

Vi: Daar is hij al.

Howard (*achter*): Is de verzekeringsman...? (*komt binnen met een fles melk. Ziet Bernard*) Oh, ben je daar? De melk was op.

Bernard: Ik zie jullie wel als je terugkomt.

Howard: Blijf je geen thee drinken?

Bernard: Nee. Ik.. eh.. moet gaan.

Howard: Een paar minuten maar.

Bernard: Nee, ik moet verder. Ik hoop dat het jullie goed gaat. Ik zie jullie allebei wel. (*draait zich om en loopt naar deur*)

Howard: Maar...

Vi: Doeit. (*Bernard af. Vi gaar zitten. Howard staat met zijn rug naar Vi en kijkt Bernard na*) Ik had je willen zeggen meteen brood mee te brengen, Howard.

Howard (*snauwt bijna*): Er is nog brood.

Vi: Zet jij water op? Dan drinken we een kop thee, goed?

Howard (*keert zich naar Vi*): Goed. Maar jij kunt zelf wel water opzetten.

Vi (*met tegenzin*): Moet dat?

Howard: Dat is therapie voor jou.

Vi: Ik kan niet met dat fornuis omgaan.

Howard: Leer er maar mee omgaan. Je moet niet voor alles van mij afhankelijk worden. Je weet wat de fysiotherapeut gezegd heeft. Je moet meer oefenen anders komt het gebruik van die ene hand nooit terug. *(reikt fles melk aan. Vi neemt hem met tegenzin aan. Ze maakt een hele vertoning van opstaan uit de stoel)*

Vi: Jij bent een harde hoor. *(gaat naar keuken. Howard heeft een ogenblikje voor zichzelf. Hij trekt zijn colbert uit en hangt het over de leuning van de stoel links)* April volgend jaar krijg ik wat verzekeringsgeld. Niet erg veel, maar wat zullen we ermee doen? *(Howard antwoordt niet. Vi achter)* Howard, hoor je me? Ben je er nog Howard? *(roept)* Howard?

Howard *(roept terug)*: Wat?

Vi *(achter)*: Ben je er nog?

Howard: Natuurlijk ben ik er nog. Waar denk je verdomme dat ik ben? *(gaat radio afzetten. Vi op uit keuken)*

Vi: Nou, geef dan antwoord. *(staat stil en kijkt Howard aan)* Je hebt hem vorige week verteld dat we een caravan gehuurd hadden, niet?

Howard *(krabbelt terug)*: Nou, ik kon die caravan niet krijgen zonder dat hij het wist.

Vi: Waarom niet?

Howard: Omdat die van hem is.

Vi *(geschokt)*: Nou, dat heeft hij me niet verteld.

Howard: Heb je het hem gevraagd?

Vi: Nee, maar...

Howard *(pakt de rolveger en begint te vegen)*: Nou dan.

Vi: Hoeveel moet je betalen?

Howard *(veegt voor rechts)*: Weet ik niet meer.

Vi: Dat is toch niet iets om te vergeten.

Howard: Honderd pond. Honderd pond per week.

Vi: Waar haal jij honderd pond vandaan?

Howard: Gespaard.

Vi: Dat is een hoop geld.

Howard *(veegt verder)*: Vandaag de dag niet meer.

Vi: Heb je hem betaald?

Howard: Ja natuurlijk heb ik hem betaald.

Vi *(loopt achter Howard aan)*: Hij had ons wel wat minder mogen rekenen. We kennen hem toch goed.

Howard: Heeft hij gedaan. Normaal rekent hij het dubbele.

Vi: Raar dat hij nooit verteld heeft dat hij een caravan heeft.

Howard: Niet echt. *(hij loopt achter de stoel om weg van Vi naar rechts)*

Vi: Hoe ben jij er dan achter gekomen?

Howard: Hij heeft het me verteld.

Vi: Wanneer?

Howard: Lang geleden.

Vi: Wanneer?

Howard (*snauwt*): Afgelopen Maart. Twee Maart verdomme. Dinsdag, twintig over elf 's morgens. Je was een van je premiekaarten kwijt en terwijl jij in de voorkamer bezig was het buffet overhoop te halen zaten ik en de verzekeringsman te keuvelen bij een kop thee. Slap, met melk en twee klontjes suiker. (*stilte. Vi kijkt Howard aan*)

Vi: Twee Maart was een Vrijdag. (*Howard zet gefrustreerd de rolveger weg en gaat naar de keuken*) En jij was de kaart kwijtgeraakt, niet ik. En het was slap met één klontje suiker, niet twee. (*stilte*) En ik heb net gerolveegd geen vijf minuten voordat jij terugkwam. (*ze glimlacht en gaat weer in haar stoel zitten*) Zet jij thee, Howard?

Howard: Nee!

Vi: Oh, toe nou. Als jij nu de thee zet, maak ik straks de chocolademelk. (*Howard komt uit de keuken en staat voor Vi*)

Howard: Ik ga voet bij stuk houden. Ik ben veel te toegeeflijk voor je. Je moet wat meer gaan doen.

Vi: Ik zie de zin er niet van in. Niet zolang jij er bent om het voor me te doen.

Howard: Ik zal er niet altijd zijn.

Vi: Oh, ik ga vòòr jou, maak je geen zorgen.

Howard: Ik had het niet over doodgaan.

Vi (*na korte stilte*): Waar ga je dan naartoe?

Howard: Nergens. Ik ga nergens naar toe. maar je moet niet te veel op mij rekenen.

Vi: Nou, als een moeder niet meer op haar eigen zoon kan rekenen...

Howard (*knielt achter links van Vi's stoel*): Ik beklaag me niet. Ik wil wat voor jou het beste is.

Vi (*zucht*): Het ligt aan dit huis, Howard. Het geeft me geen zin in het leven. Misschien zou ik beter mijn best doen als ik in een flat zat van de woningbouwvereniging. (*Howard staat opgewonden op en gaat op de armleuning zitten met zijn arm over de rug*)

Howard: Hé, heb ik je al verteld dat ik naar het kantoor ben geweest van de week? Ze sturen iemand.

Vi: Ik heb geen tijd voor die gemeentemensen.

Howard: Hij komt niet om jou te spreken, hij komt naar het huis kijken.

Vi: Waarom wil hij naar het huis komen kijken?

Howard: Hij wil kijken hoe hard het aan renovatie toe is.

Vi: Denk je dat ze het zullen renoveren? Misschien krijgen we wel subsidie. Wat denk je?

Howard: Ik denk eerder dat ze het zullen afbreken, voordat het in elkaar

zakt.

Vi: Het is ooit best een goed huis geweest.

Howard: Ja, een jaar of veertig geleden.

Vi: Dus je verwacht niet dat ze er geld in zullen steken?

Howard: Ik stel me voor dat de bouwinspecteur het na één blik onbewoonbaar verklaart.

Vi: Als hij het dan maar zachtjes doet of de hele troep zakt van schrik in elkaar. *(beiden lachen. Howard staat achter Vi's stoel en leunt voorover om met haar te praten)*

Howard: Dus je hebt wel zin in een van die woningbouwflats?

Vi: Oh, die lijken me heerlijk.

Howard: Centrale verwarming.

Vi: Mooie heldere muren.

Howard: Badkamer met toilet.

Vi: Deuren die echt sluiten.

Howard: Leuke buren.

Vi: Leuke buren.

Howard: Dus dat lijkt je wel wat?

Vi: Oh ja.

Howard: Goed.

Vi: Ik denk dat we in zo'n woning heel gelukkig zouden zijn, Howard. *(Howard kijkt op met een uitdrukking van wanhoop. Lichten uit. Vioolmuziek)*

Einde Tweede Tafereel

Derde Tafereel

Zelfde zitkamer. Licht.. Muziek wordt het Emmerdale thema. Howards shirt hangt op een eetkamer stoel te drogen voor het vuur. Zijn schoenen staan op het tapijt. Vi zit in haar stoel in een kamerjas met een afstandsbediening in de hand. Howard komt binnen uit de keuken met een handdoek om zijn hals. Hij is half gekleed. Droogt zijn haar terwijl hij in de spiegel ("vierde wand") kijkt.

Howard: In de keuken staat alles klaar, dus als je straks zin hebt in een kop thee hoef je alleen het gas maar aan te steken.

Vi: En als ik dan niet uit mijn stoel kan komen?

Howard: En als ik dan eens een hartstilstand krijg? Hoor eens, ik ga maar voor een uurtje weg.

Vi: Dat zei je vorige week donderdag ook.

Howard: Een uur per week.

Vi: Oh, dat krijgen we nu dus regelmatig?

Howard: Jij hebt niks te klagen.

Vi: Ik beklaag me niet. Ik wil alleen graag weten waar ik aan toe ben.

Howard: Ik ga een avondje uit. Ik heb afwisseling nodig.

Vi: Afwisseling? Van wie?

Howard: Dit huis.

Vi: Van mij, bedoel je?

Howard: Ja, van jou. Waarom niet?

Vi: Je bent altijd een huismus geweest. Ik weet nog dat je vader en ik je naar het toilet moesten slepen. Voor jou hebben we er toen een boven laten installeren. En kijk nou eens naar jezelf. Ik kan je gewoon niet binnenhouden. *(stilte)* Ik hoop dat je de lucifers klaargelegd hebt.

Howard: Die heb je niet nodig met dat fornuis, dat heb ik je al verteld. Knop omdraaien en op het rode knopje drukken.

Vi: Je weet best dat ik niet met dat ding kan omgaan. Leg de lucifers maar klaar dan steek ik hem op mijn manier aan.

Howard: Ik weet niet of lucifers wel veilig zijn in jouw handen.

Vi: Blijf dan thuis.

Howard: Ik heb een idee. Ik zet nu thee en doe die in een thermosfles.

Vi: Alleen maar om niet thuis te hoeven blijven.

Howard: Zal ik dat voor je doen?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto